

Articulat de la proposició de llei

Preàmbul

El poble de Catalunya és amant del dret, del respecte a la llei, fratern i solidari amb la resta de pobles del món.

La justícia i els drets humans individuals i col·lectius intrínsecs, fonaments irrenunciables que donen sentit a la legitimitat històrica i a la tradició jurídica i institucional de Catalunya, són una oportunitat per bastir una societat més democràtica i social, més pròspera, més justa, més segura, més sostenible, més equitativa, més solidària i més igualitària.

La nació catalana, la seva llengua i la seva cultura tenen mil anys d'història, reconeixent que durant segles, el poble català ha estat sobirà i el parlamentarisme la columna sobre la qual s'han sustentat les seves institucions.

Recordant que Catalunya va tenir el primer parlament, molt abans que Anglaterra, i va tenir les primeres Nacions Unides al segle XI, a les Assemblees de Pau i Treva, on totes les autoritats de Catalunya es van reunir per a parlar de pau al món i contra les guerres.

Reconeixent que Catalunya va perdre la seva sobirania l'11 de setembre de 1714, fruit d'una violenta ocupació militar.

Considerant l'article de referència sobre el Dret a Decidir i els valors fundacionals de la Unió Europea, redactat pel lletrat del Parlament de Catalunya, Antoni Bayona Rocamora, publicat a la revista REAF núm. 20 de 2014, i especialment les conclusions expressades en el punt 8, així com les contínues negatives de l'Estat Espanyol, i les intervencions directes que s'han produït a partir de 2017, que no fan més que reiterar les agressions als catalans com a ciutadans europeus, i que donarien justificació actualment a l'exercici del recurs d'empara davant el TJUE per la discriminació que pateixen els ciutadans catalans en tant que ciutadans europeus.

Considerant tot el que s'expressa al document "Memòria Justificativa" que forma part intrínseca d'aquest expedient, en relació al Dret d'autodeterminació recollit en els tractats i lleis internacionals i especialment el que afecta a la nació catalana i considerant també que tot el que allí s'expressa podria integrar-se en aquest preàmbul.

Tenint en compte així mateix els documents que se citen, tot seguit, per la seva relació de fons amb aquesta iniciativa, com son:

- *el Pacte internacional de Drets Civils i Polítics*, fet a Nova York, adoptat per la resolució 2200 (XXI) de l'Assemblea General de les Nacions Unides, de 16 de desembre de 1966. Instrument de ratificació de 27 d'abril de 1977. (BOE núm. 103, de 30 d'abril de 1977), i coneixent que ha tingut

una incidència molt important en la tasca interpretativa del Tribunal Constitucional donat que més de cent trenta sentències al·ludeixen a aquest Pacte.

- *el Protocol facultatiu del Pacte internacional de Drets Civils i Polítics*, fet a Nova York, adoptat per la resolució 2200 (XXI) de l'Assemblea General de les Nacions Unides, de 16 de desembre de 1966. Instrument d'adhesió de 25 de gener de 1985 (BOE núm. 79, de 2 d'abril de 1985).

- i *el Segon Protocol facultatiu del Pacte internacional de Drets Civils i Polítics* destinat a abolir la pena de mort, fet a Nova York, adoptat per la resolució 44/128 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, de 15 de desembre de 1989. Instrument de ratificació d'11 d'abril de 1991. (BOE núm. 164, de 10 de juliol de 1991).

I tenint en compte el que preveuen els articles 10.2, 95.1 i 96.1 (BOE-A-1977-10733) de la Constitució Espanyola, en el que es refereix a Drets i deures fonamentals, Tractats internacional i inclusió a l'ordenament intern, tal i com es recull als articles:

- *10.2 CE Títol I. Dels drets i deures fonamentals*: “Les normes relatives als drets fonamentals i les llibertats que la Constitució reconeix s'interpretaran de conformitat amb la Declaració Universal de Drets Humans i els tractats i els acords internacionals sobre les mateixes matèries ratificats per Espanya.”

- *95.1 CE Títol III. De les Corts Generals. Capítol tercer. Dels Tractats Internacionals* “La celebració d'un tractat internacional que contingui estipulacions contràries a la Constitució exigirà la revisió constitucional prèvia.”

- *96.1 CE Títol III. De les Corts Generals. Capítol tercer. Dels Tractats Internacionals*. “Els tractats internacionals celebrats vàlidament, un cop publicats oficialment a Espanya, formaran part de l'ordenament intern. Les seves disposicions només poden ser derogades, modificades o suspeses en la forma que preveuen els mateixos tractats o d'acord amb les normes generals del dret internacional”. Cal tenir en compte que d'acord amb la redacció constitucional, el tractat s'integra a l'ordenament intern mitjançant la publicació, sempre que hagi estat vàlidament celebrat.

Considerant també la resta de normes internacionals que emparen els Drets dels pobles a l'autodeterminació i tot el que s'acaba d'exposar, després d'anys de negociacions sobre la qüestió del nostre estatus polític, amb l'impediment de qualsevol mena d'acord per a l'exercici del dret a l'autodeterminació en forma de referèndum per part del Regne d'Espanya, es proposa aquesta ILP amb la finalitat que aquest Parlament, dipositari de la sobeïania popular, implementi el mandat democràtic emès reiteradament a les urnes per la ciutadania de Catalunya. Concretament s'han comptat els vots dels partidaris del SÍ a la independència i dels partidaris del NO en base a un programa electoral clar i explícit. Així mateix, també s'han pogut comptar els partidaris de l'abstenció, són els vots dipositats a formacions polítiques que no portaven aquest tema al seu programa electoral o que directament no s'hi van posicionar. Aquest recompte s'ha fet a les eleccions al Parlament de Catalunya del 27-11-2015 (eleccions plebiscitàries), del 21-12-2017 (eleccions convocades pel president espanyol en virtut de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola), i del 14-2-2021. A totes elles, els programes electorals dels diferents partits que van concórrer a aquelles eleccions, van deixar clarament explícit el “SÍ” a la independència, el “NO” a la independència, o l'abstenció. A totes elles el “SÍ” va guanyar al “NO” i si analitzem l'històric, la diferència entre el SÍ i el NO ha anat creixent en cadascuna d'aquestes eleccions.

Articulat

1 DUR A TERME una Declaració Legal d'Independència de conformitat amb l'article 1 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics de l'Organització de les Nacions Unides (ONU), i dels articles 10.2, 95.1 i 96.1 (BOE-A-1977-10733) de la Constitució Espanyola, i en la resta de normes internacionals que emparen els Drets dels pobles a l'autodeterminació. S'adjunten 2 annexos, el 1.1 i el 1.2 amb dues propostes de text Declaratiu, però se'n podria acordar un tercer per tal d'integrar el contingut d'altres propostes d'ILP o les esmenes a fer per part dels diferents grups parlamentaris.

2 ASSUMIR el mandat del poble de Catalunya i declarar que Catalunya esdevé un estat independent i sobirà, de dret, democràtic i social, en forma de República.

3 DISPOSAR l'entrada en vigor de la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.

4 INICIAR el procés constituent, democràtic, de base ciutadana, transversal, participatiu i vinculant.

5 AFIRMAR que Catalunya té la voluntat inequívoca d'integrar-se a la comunitat internacional i a respectar-ne les obligacions.

Per tot això, fer una crida a tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes de la República catalana per tal de ser dignes de la llibertat que ens hem donat i a construir un Estat que tradueixi en acció i conducta les inspiracions col·lectives.

6 Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació.

ANNEX 1.1 Text Declaratiu (a títol enunciatiu que no limitatiu)

a proposta de les persones i associacions representades que presenten aquesta ILP

El Parlament de Catalunya, reunit el dia DD/MM/AAAA en presència de la presidenta o del president electe de Catalunya, del seu govern, del president o la presidenta del Parlament, de la Mesa, dels parlamentaris i les parlamentàries electes, **del lletrat/da major i del secretari/a general del Parlament**, declara al poble de Catalunya i a tots els pobles del món que:

La nació catalana, la seva llengua i la seva cultura tenen mil anys d'història. Durant segles, el poble català ha estat sobirà i el parlamentarisme la columna sobre la qual s'han sustentat les seves institucions. Catalunya va tenir el primer parlament, molt abans que Anglaterra, i va tenir les primeres Nacions Unides al segle XI, a les Assemblees de Pau i Treva, on totes les autoritats de Catalunya es van reunir per a parlar de pau al món i contra les guerres.

Catalunya restaura avui la seva plena sobirania llargament anhelada, sobirania perduda el 1714 fruit d'una violenta ocupació militar.

En virtut del que s'acaba d'exposar, després d'anys de negociacions sobre la qüestió del nostre estatus polític, i vist que no és possible un resultat mútuament acceptable, nosaltres, representants democràtics del poble de Catalunya, en el lliure exercici d'aquest dret d'autodeterminació, i d'acord amb el mandat democràtic rebut de la ciutadania de Catalunya:

ASSUMIM el mandat del poble de Catalunya i declarem que Catalunya esdevé un estat independent i sobirà, de dret, democràtic i social, en forma de República.

DISPOSEM l'entrada en vigor de la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.

INICIEM el procés constituent, democràtic, de base ciutadana, transversal, participatiu i vinculant.

AFIRMEM que Catalunya té la voluntat inequívoca d'integrar-se a la comunitat internacional i a respectar-ne les obligacions.

FEM una crida a tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes de la República catalana a fer-nos dignes de la llibertat que ens hem donat i a construir un Estat que tradueixi en acció i conducta les inspiracions col·lectives.

El poble de Catalunya és amant del dret, del respecte a la llei, fratern i solidari amb la resta de pobles del món.

La justícia i els drets humans individuals i col·lectius intrínsecs, fonaments irrenunciables que donen sentit a la legitimitat històrica i a la tradició jurídica i institucional de Catalunya, són una oportunitat per bastir una societat més democràtica i social, més pròspera, més justa, més segura, més sostenible, més equitativa, més solidària i més igualitària.

Una vegada **llegit i sotmès a votació la totalitat d'aquest text** per part del president o presidenta del Parlament, el Parlament de Catalunya **aprova aquesta llei vinculant** per XXX vots a favor, YYY vots en contra, i ZZZ abstencions, **insta a la baixada de la bandera espanyola** en tots els organismes oficials dins el territori català, i a la seva **publicació al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) i al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC)**, el qual passa a ser a partir de la publicació d'aquesta llei, el Diari Oficial (DO) de la República Catalana.

Visca el poble de Catalunya! Visca la República Catalana!

ANNEX 1.2 Text Declaratiu als efectes de conservar la Memòria Històrica

pronunciat en el Parlament de Catalunya, el 27 d'octubre de 2017, Lluís M. Corominas Díaz President del GP JS, Marta Rovira i Vergés Portaveu del GP JS, Mireia Boya e Busquet Presidenta del GP CUP-CC i Anna Gabriel i Sabaté Portaveu del GP CUP-CC

Al poble de Catalunya i a tots els pobles del món.

La justícia i els drets humans individuals i col·lectius intrínsecs, fonaments irrenunciables que donen sentit a la legitimitat històrica i a la tradició jurídica i institucional de Catalunya, són la base de la constitució de la República Catalana.

La nació catalana, la seva llengua i la seva cultura tenen mil anys d'història. Durant segles, Catalunya s'ha dotat i ha gaudit d'institucions pròpies que han exercit l'autogovern amb plenitud, amb la Generalitat com a màxima expressió dels drets històrics de Catalunya. El parlamentarisme ha estat, durant els períodes de llibertat, la columna sobre la qual s'han sustentat aquestes institucions, s'ha canalitzat a través de les Corts Catalanes i ha cristal·litzat en les Constitucions de Catalunya.

Catalunya restaura avui la seva plena sobirania, perduda i llargament anhelada després de dècades d'intentar, honestament i lleialment, la convivència institucional amb els pobles de la península ibèrica.

Des de l'aprovació de la Constitució espanyola de 1978, la política catalana ha tingut un paper clau amb una actitud exemplar, lleial i democràtica envers Espanya, i amb un profund sentit d'Estat.

L'estat espanyol ha respost a aquesta lleialtat amb la denegació del reconeixement de Catalunya com a nació; i ha concedit una autonomia limitada, més administrativa que política i en procés de recentralització; un tractament econòmic profundament injust i una discriminació lingüística i cultural.

L'Estatut d'Autonomia, aprovat pel Parlament i el Congrés, i referendat per la ciutadania catalana, havia de ser el nou marc estable i durador de relació bilateral entre Catalunya i Espanya. Però va ser un acord polític trencat per la sentència del Tribunal Constitucional i que fa emergir noves reclamacions ciutadanes.

Recollint les demandes d'una gran majoria de ciutadans de Catalunya, el Parlament, el Govern i la societat civil han demanat repetidament acordar la celebració d'un referèndum d'autodeterminació.

Davant la constatació que les institucions de l'Estat han rebutjat tota negociació, han violentat el principi de democràcia i autonomia, i han ignorat els mecanismes legals disponibles a la Constitució, la Generalitat de Catalunya ha convocat un referèndum per a l'exercici del dret a l'autodeterminació reconegut en el dret internacional.

L'organització i celebració del referèndum ha comportat la suspensió de l'autogovern de Catalunya i l'aplicació de facto de l'estat d'excepció.

La brutal operació policial de caire i estil militar orquestrada per l'estat espanyol contra ciutadans catalans ha vulnerat, en moltes i repetides ocasions, les seves llibertats civils i polítiques i els principis dels Drets Humans, i ha contravingut els acords internacionals signats i ratificats per l'Estat espanyol.

Milers de persones, entre les quals hi ha centenars de càrrecs electes i institucionals i professionals vinculats al sector de la comunicació, l'administració i la societat civil, han estat investigades, detingudes, querellades, interrogades i amenaçades amb dures penes de presó.

Les institucions espanyoles, que haurien de romandre neutrals, protegir els drets fonamentals i arbitrar davant del conflicte polític, han esdevingut part i instrument d'aquests atacs i han deixat indefensa la ciutadania de Catalunya.

Malgrat la violència i la repressió per intentar impedir la celebració d'un procés democràtic i pacífic, els ciutadans de Catalunya han votat majoritàriament a favor de la constitució de la República Catalana.

La constitució de la República Catalana es fonamenta en la necessitat de protegir la llibertat, la seguretat i la convivència de tots els ciutadans de Catalunya i d'avançar cap a un Estat de dret i una democràcia de més qualitat, i respon a l'impediment per part de l'estat espanyol de fer efectiu el dret a l'autodeterminació dels pobles.

El poble de Catalunya és amant del dret, i el respecte a la llei és i serà una de les pedres angulars de la República. L'estat català acatarà i farà complir legalment totes les disposicions que conformen aquesta declaració i garanteix que la seguretat jurídica i el manteniment dels acords subscrits formarà part de l'esperit fundacional de la República Catalana.

La constitució de la República és una mà estesa al diàleg. Fent honor a la tradició catalana del pacte, mantenim el nostre compromís amb l'acord com a forma de resoldre els conflictes polítics. Alhora, reafirmem la nostra fraternitat i solidaritat amb la resta de pobles del món i, en especial, amb aquells amb qui compartim llengua i cultura i la regió euromediterrània en defensa de les llibertats individuals i col·lectives.

La República Catalana és una oportunitat per corregir els actuals dèficits democràtics i socials i bastir una societat més pròspera, més justa, més segura, més sostenible, i més solidària.

En virtut de tot el que s'acaba d'exposar, nosaltres, representants democràtics del poble de Catalunya, en el lliure exercici del dret d'autodeterminació, i d'acord amb el mandat rebut de la ciutadania de Catalunya,

CONSTITUÏM la República Catalana, com a Estat independent i sobirà, de dret, democràtic i social.

DISPOSEM l'entrada en vigor de la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.

INICIEM el procés constituent, democràtic, de base ciutadana, transversal, participatiu i vinculant.

AFIRMEM la voluntat d'obrir negociacions amb l'estat espanyol, sense condicionants previs, adreçades a establir un règim de col·laboració en benefici de les dues parts. Les negociacions hauran de ser, necessàriament, en peu d'igualtat.

POSEM EN CONEIXEMENT de la comunitat internacional i les autoritats de la Unió Europea la constitució de la República Catalana i la proposta de negociacions amb l'estat espanyol.

INSTEM a la comunitat internacional i les autoritats de la Unió Europea a intervenir per aturar la violació de drets civils i polítics en curs, i a fer el seguiment del procés negociador amb l'Estat espanyol i ser-ne testimonis.

MANIFESTEM la voluntat de construcció d'un projecte europeu que reforci els drets socials i democràtics de la ciutadania, així com el compromís de continuar aplicant, sense solució de

continuïtat i de manera unilateral, les normes de l'ordenament jurídic de la Unió Europea i les de l'ordenament de l'estat espanyol i de l'autonòmic català que transposen aquesta normativa.

AFIRMEM que Catalunya té la voluntat inequívoca d'integrar-se tan ràpidament com sigui possible a la comunitat internacional. El nou Estat es compromet a respectar les obligacions internacionals que s'apliquen actualment en el seu territori i a continuar sent part dels tractats internacionals dels quals és part el Regne d'Espanya.

APEL·LEM als Estats i a les organitzacions internacionals a reconèixer la República Catalana com Estat independent i sobirà.

INSTEM al Govern de la Generalitat a adoptar les mesures necessàries per fer possible la plena efectivitat d'aquesta Declaració d'independència i de les previsions de la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.

FEM una crida a tots i cadascun dels ciutadans i ciutadanes de la República catalana a fer-nos dignes de la llibertat que ens hem donat i a construir un Estat que tradueixi en acció i conducta les inspiracions col·lectives.

ASSUMIM el mandat de el poble de Catalunya expressat en el referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre i declarem que Catalunya esdevé un estat independent en forma de República.

El Parlament de Catalunya expressa el seu rebuig a l'acord del Consell de Ministres de l'Estat espanyol proposant al Senat de l'Estat Espanyol les mesures per a concretar el que disposa l'article 155 de la Constitució Espanyola. Les mesures proposades, al marge del propi estament jurídic actual, suposen l'eliminació de l'autogovern de Catalunya. Alhora situen al Govern de l'Estat espanyol com a substitut del Govern de la Generalitat i censor del Parlament de Catalunya, una mesura que no tan sols no es pot acceptar sinó que és un atac a la democràcia sense precedents en els darrers 40 anys.

Hem ofert negociació i diàleg i ens han contestat amb l'article 155 de la Constitució i l'eliminació de l'autogovern: la resposta ha estat d'una contundència política similar a l'ús de la força del dia 1 d'octubre.

El Parlament acorda instar el Govern a dictar totes les resolucions necessàries per al desenvolupament de la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República i en especial:

- A promulgar els Decrets necessaris, dotant personal i materialment els serveis administratius presos per a l'expedició a la ciutadania dels documents acreditatius de la nacionalitat catalana.
- A establir la regulació del procediment per a l'adquisició de la nacionalitat catalana, per raó dels supòsits previstos en l'article 8 i la disposició final segona.
- A impulsar la subscripció d'un tractat de doble nacionalitat amb el govern del regne d'Espanya, de conformitat amb l'article 9.
- A dictar, de conformitat amb l'article 12.1, les disposicions necessàries per a l'adaptació, modificació, i inaplicació del dret local, autonòmic i estatal vigent abans de l'entrada en vigor de la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.

- A dictar, amb fonament a allò que disposa l'article 12.3 els Decrets precisos per a la recuperació i eficàcia de les normes anteriors a la successió d'ordenaments jurídics, anul·lades o suspeses per motius competencials pel Tribunal Constitucional i per la resta de tribunals, parant especial atenció a totes aquelles reguladores d'impostos i altres figures impositives, així com aquelles que desenvolupen eines per a la lluita contra la pobresa i la desigualtat social.
- A promoure, davant tots els estats i institucions el reconeixement de la República Catalana.
- A establir pel procediment corresponent i de conformitat amb allò que disposa l'article 15, la relació de tractats internacionals que hagin de mantenir la seva vigència, així com la d'aquells que hagin de resultar inaplicats.
- A establir, d'acord amb l'article 17, el règim d'integració a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, llevat de renúncia expressa dels mateixos, de tots aquells funcionaris, personal de l'estat espanyol, que fins a la data prestaven els seus serveis a l'administració general de Catalunya, a l'administració local de Catalunya, les universitats catalanes, l'administració de justícia, l'administració institucional de l'estat a Catalunya, o dels funcionaris, personal de l'estat espanyol, de nacionalitat catalana, que prestin els seus serveis fora de Catalunya.
- A donar coneixement al Parlament, de la relació de contractes, convenis i acords objecte de subrogació per part de la República Catalana, d'acord amb allò que disposa l'article 19.
- A impulsar un acord amb l'estat espanyol per a la integració del personal i la subrogació dels contractes previstos en els apartats IV i V, de conformitat amb allò que disposa l'article 20.
- A acordar tot allò que sigui procedent, així com adoptar les mesures necessàries per a l'exercici de l'autoritat fiscal, de la seguretat social, duanera i cadastral d'acord amb allò que disposen els articles 80, 81, 82 i 83, establint, si és el cas, els períodes necessaris de traspàs entre administracions necessaris per a un adequat servei públic.
- A promoure les actuacions i mesures legislatives necessàries per a la creació d'un banc públic de desenvolupament al servei de l'economia productiva.
- A promoure les actuacions i mesures legislatives necessàries per a la creació del Banc de Catalunya, amb les funcions de banc central, que ha de vetllar per l'estabilitat del sistema financer.
- A promoure les actuacions i mesures legislatives necessàries per a la creació de la resta de les autoritats reguladores, amb les funcions que els són inherents.
- A obrir un període de negociacions amb l'estat espanyol, segons allò que disposa l'article 82, per a determinar, si és el cas, i en quin grau, la successió de l'estat català mitjançant un acord, en drets i obligacions de caràcter econòmic i financer assumits pel regne d'Espanya.
- A elaborar un inventari del béns de titularitat de l'estat espanyol, radicats al territori nacional de Catalunya, a fi de fer efectiva la successió en la seva titularitat per part de l'estat català, de conformitat amb allò que disposa l'article 20.
- A elaborar una proposta de repartiment d'actius i passius entre el regne d'Espanya i la república de Catalunya, amb fonament als criteris internacionalment estandarditzats, obrint un període de negociació entre els representants d'ambdós estats, sotmetent l'acord assolit, si és el cas, a

l'aprovació del Parlament de Catalunya. El Parlament obre una investigació per a determinar les responsabilitats del Govern de l'Estat Espanyol, les seves institucions i òrgans dependents en la comissió de delictes relacionats amb la vulneració de drets fonamentals, individuals i col·lectius per evitar l'exercici del dret de vot del poble de Catalunya el passat 1 d'octubre. Aquesta Comissió d'investigació estarà conformada per diputats dels grups parlamentaris persones expertes de l'àmbit nacional i internacional, de l'Oficina Antifrau, de la Sindicatura de Greuges i de l'advocacia catalana i amb representació de les entitats de defensa dels drets humans, procurant que hi siguin representades les organitzacions internacionals.

El Parlament de Catalunya acorda:

Declarar l'inici i l'obertura del procés constituent.

Instar el govern de la Generalitat a:

a) Activar de manera immediata tots els recursos humans, públics i socials així com mitjans materials al seu abast, per a fer efectiu el procés constituent democràtic, de base ciutadana, transversal, participatiu i vinculant, que ha de culminar amb la redacció i aprovació de la constitució de la República per part del Parlament constituït en Assemblea Constituent que resulti de les eleccions constituents.

b) Constituir en el termini de quinze dies el Consell assessor del procés constituent per tal d'assessorar en la fase deliberativa constituent liderat per la societat civil organitzada.

c) Convocar, difondre i executar la fase decisòria del procés constituent, recollint les propostes sistematitzades al Fòrum Social Constituent, sotmetent-les a consulta ciutadana, que constituirà un mandat vinculant pel Parlament constituït en Assemblea Constituent que resulti de les eleccions constituents.

d) Convocar eleccions constituents un cop culminades totes les fases del procés constituent.

Encoratjar a tots els agents cívics i socials per a què en el termini d'un mes, constitueixin la plataforma promotora del procés constituent o Pacte nacional pel procés constituent.

Constituir, en el termini de quinze dies, la Comissió parlamentària de seguiment del procés constituent, a fi d'emparar, que no interferir; la tasca de la plataforma promotora, garantint el desplegament dels seus treballs així com el compliment del termini semestral legalment definit per el seu desenvolupament i conclusions.

Encoratjar als ajuntaments a impulsar els debats constituents des de l'àmbit local promovent la participació de la societat civil, facilitant els recursos i espais propis necessaris pel desenvolupament correcte del debat ciutadà.

Visca el poble de Catalunya! Visca la República Catalana!
